

FORUM

2011

TSJEKKISK-NORSK FORUM

č. 70, březen 2011

nr. 70, mars 2011

Milí členové TNF, milí přátelé!

Konečně máme každoroční prosincové svátky za sebou. Vánoce se v Norsku slaví stejně jako doma, přejídání, dárky atd. Jen norští vánoční skřítkové zatím na domácím hřišti jasně vedou nad Ježíškem. V posledních letech se zdá, že Norové začali brát na vědomí už i Mikuláše. Který cukrář by propásl příležitost vydělat na čokoládových figurkách. Mívám problém, zda načít Mikulášky od hlaviček nebo od nožiček, obé se mi vždycky trochu příčí. Nor s tím potíže určitě nemá.

Všimli jste si někdy, že Češi mají sklon k pesimismu? V českých zprávách bědovali, že teploty klesnou na plus sedm, zatímco v norských se radovali, že teploty stoupnou na minus sedm. V Česku se snad zvýší DPH na 17,5%, hrozí rebélie, v Norsku je po léta 25%, a je klid. Na otázku, jak se máte, Nor vždy odpoví: pouze dobře. Myslíte, že tahle odpověď někdy pronikne do Čech? Není lehké zotavit se ze čtyřicetileté otravy komunizmem, znovu nastolit společenské vztahy jako v zemích s přirozeným vývojem, třeba v Norsku. Lékaři v Orkangeru kdysi udali nemocninci na policii, že jednoho z nich zaměstnavatel donutil pracovat o půl hodiny déle, než

zákon dovoluje. Neobviňovali se z hamižnosti, žádné mysl jitřící slogany o odcházení a umírání. Policie nemocnici rychle umravnila.

Norové mají ale přece jen jeden velký nedostatek, v jejich nirváně se nikdy nezrodí veleduch jako je Jára da Cimrman, tento kompas a maják všech Čechů na cestě životem, ať už jsou kdekoliv ve světě. Tímto vás zvů, přijďte si zvednout náladu a zapomenout na překotnou dobu. Laskavostí pana Svěráka a pana Kotka, Divadla Járy Cimrmana a Českého velvyslanectví promítneme v nejbližší době Cimrmanův dramatický kšaft, České nebe, poslední z patnácti her českého génia. Nejsem si úplně jist, zda se zajde podívat také Lád'a Rubáš (vzpomeňme na jeho výstavy, obrazy malované kaseinovou technikou), který vás pozdravuje a který v Askeru bojuje nerovný boj s nádorem. Myslete na Lád'u umělce a člověka a potěšte se jeho malbami.

Blíží se Velikonoce, a letos ukousnu zajíčkům a kuřátkům napřed sladké hlavy.

Zdeněk Bartoň

Českoslovenští krajané v Norsku v letech 1918-1939	2
Tromsø – centrum polárního výzkumu, vzdělávání a obchodu na severu Norska-brána do Severního oceánu	4
OSL2011 Holmenkollen	6
Dopis z Norska: zima 2008 - zima 2010	6
Česká školka aneb kurzy češtiny pro nejmenší	8
Mikuláš v Oslo	10
Kurzy českého jazyka	11
Webová stránka Nadace Solgløtt oficiálně zpřístupněna	11
Z činnosti Nadace Solgløtt	11
Z dílny Ládi Rubáše	12

Českoslovenští krajané v Norsku v letech 1918-1939

Text je součástí řešení grantu Grantové agentury České republiky 409/09/1203 Československý exil do skandinávských zemí po roce 1948.

Po vytvoření Československé republiky již nemuseli jeho občané opouštět zemi z politických důvodů, avšak stále existoval vystěhovalecký proud, který volil odchod ze země z ekonomických obtíží. Hlavní proud směřoval především do zámoří a velkých evropských zemí. Stranou samozřejmě nezůstávaly ani ostatní evropské země, jako např. Norské království.

Vystěhovanci rozhodně nepatřili k nejhudším a nejhůře situovaným osobám. Byli to jednotlivci a rodiny, jež ztratili víru ve vlastní společenské a hospodářské uplatnění v Československé republice, ale stále ještě měli dostatek prostředků, které jim umožnily opustit vlast a začít budovat svoji novou existenci v nové zemi. Krajané se v novém prostředí dále identifikovali se svým češtvím či slovenstvím. Zakládali různé společnosti podpůrného či kulturního charakteru, dále byli velmi aktivní při zakládání krajaňských škol, či jiných vlastních vzdělávacích institucí, jakéhokoli charakteru. Též neopomínali vzájemnou ekonomickou a duchovní pomoc.

Československé ministerstvo zahraničních věcí díky síti svých vyslanectví a konzulátů sledovalo situaci krajanů. Vyslanci posílali na ministerstvo zprávy, ve kterých zaznamenávali počty krajaňské kolonie, charakterizovali národnostní složení a též se zabývali sociální situací krajanů.

Československá vyslanectví podporovala krajané zapůjčováním českých a slovenských knih, novin a časopisů, zvala je na oslavy, které byly uspořádávány např. u příležitosti vzniku republiky, či oslav narozenin prezidenta republiky. Vyslanci se svojí činností snažili, aby mezi krajané stále existovalo silné pouto s vlastí.

Ze zpráv vyslanců můžeme určit početnost československé kolonie v Norsku. Vzhledem k tomu, že norské statistiky nezmiňují Čechoslováky jako samostatnou kategorii imigrantů, kterou norské úřady zaznamenávaly, zbývají nám pouze zmíněné zprávy československých vyslanců.

Pro lepší představu bychom měli srovnat četnost československých krajanů s příslušníky ostatních evropských národů, které emigrovali do Norska a s celkovým počtem obyvatel žijících v Norském království. V roce 1920 žilo v Norsku

celkem 2 649 775 obyvatel. O deset let později to bylo 2 814 194 obyvatel. Vzhledem k válečným událostem, další sčítání obyvatelstva proběhlo až v roce 1946 a to již v Norsku žilo 3 156 950 osob.¹

Pro srovnání v roce 1920 žilo, podle země narození – mimo Norské království, celkem 74 692 osob. Nejvíce jich pochopitelně pocházelo ze sousedních skandinávských zemí. Nejvíce jich bylo z Dánska 6 330, z Finska 1 992, z Islandu 324, ze Švédska pocházelo celkem 47 216 osob. Naprostá dominance Švédů je pochopitelná vzhledem k tomu, že Norové a Švédové žili ve společné personální unii až do roku 1905, kdy po plebiscitu byla tato unie rozpuštěna. Mezi další národy, které byly, ovšem v mnohem menším měřítku, v Norsku zastoupeny, patřili Francouzi v počtu 320 osob, Rusové – 1184 osob, Britové 1216 osob, mezi významně zastoupené se řadili i Němci – 4 930 osob. Pro srovnání s Československem, z ostatních střeoevropských států pocházelo z Polska – 198, z Maďarska – 72 a z Rakouska 311 osob. Příslušníků ostatních evropských národů, včetně Čechoslováků, žilo 540 osob. V Norsku žilo 310 obyvatel narozených v Africe, 183 v Asii a 8684 osob pocházelo ze Spojených států amerických. Nutno podotknout, že to z naprosté většiny byli potomci emigrujících Norů, kteří do Spojených států odešli v 19. a na počátku 20. století.²

Československá republika v meziválečné době neměla v Oslu svého trvale sídlícího vyslance. Vyslanec Vladimír Radimský sídlil ve Stockholmu a do norského hlavního města jen zajížděl, ve funkci vyslance u norské vlády působil od roku 1921.³ Vladimír Radimský sledoval situaci krajaňské kolonie, jež však byla velmi malá a vzhledem ke geografickým vzdálenostem značně roztržštěná.

Vyslanec do Prahy sdělil, že v roce 1922 žilo v Norsku celkem 59 krajanů a většina se živila hudbou. Krajané založili v hlavním městě

¹ Statistisk sentralbyrå, Befolkning, Tabel 3.11. Sčítání obyvatelstva proběhlo k datu 1. 12. 1920, 1. 12. 1930 a 1. 12. 1946.

² Tamtéž, Tabel 3.10, statistika k datu 1. 12. 1920 dle země narození.

³ Vladimír Radimský byl vyslancem u norské vlády od 26. 1. 1921. Dle: Příručka o navázání diplomatických styků a diplomatické zastoupení Československa v cizině a cizích zemích v Československu 1918 - 1985, Praha 1987, str. 135.

Československý klub a jeho členy bylo 10 krajanů.⁴ Kolonie se v následujícím roce rozrostla na 97 členů. Z celkového počtu 97 krajanů bylo 75 československých státních příslušníků, ostatní byli státními příslušníky jiných států, nejpravděpodobněji Norského království. Z těch, kteří byli československými státními příslušníky, bylo 43 německé národnosti a 22 československé národnosti. Zbývající 3 se hlásili k jiné národnosti, ale nikoliv k národnosti rusínské. Krajané se soustředili především ve velkých městech. V Oslo jich žilo na 20 a stejný počet v Bergenu. Převažovali hudebníci, kterých bylo na tři desítky. Dále krajané zastávali dělnická a řemeslná povolání. Podle povolání převažovali hudebníci, jichž bylo asi 30, dále dělníci v počtu 12 osob a 8 řemeslníků.⁵

V následujících letech vyslanec nezaznamenal v krajané kolonii žádné významné změny. V roce 1925 zemřel předseda Československého klubu Augustin Schubert. Jeho novým předsedou se stal dosavadní místopředseda krejčovský mistr v Oslo František Šafařík a klub se rozrostl na 15 členů.⁶ Ani následujícího roku nezjistilo vyslanectví výraznější změny mezi krajany a odvolalo se na předcházející zprávy. V roce 1926 bylo v Norsku 93 usedlých krajanů, z nichž bylo 71 československých příslušníků a cizích státních příslušníků 22. Čechů a Slováků jich mezi nimi bylo 29, Němců 39 a 3 krajané jiné národnosti, ne však rusínské.⁷

Od roku 1927 sledoval pohyb v krajané kolonii vyslanec Robert Flieder.⁸ Kolonie se rozrostla na 97 osob.⁹ Československá republika budovala síť konzulátů, které vedle konzulární, pasové, hospodářské a kulturní agendy se též zajímaly o krajany. V obvodu generálního konzulátu v Oslo žilo 43 krajanů, v obvodu bergenského 26, trondheimského 11 a v obvodu stavangerského konzulátu žilo 17 krajanů.¹⁰

⁴ Archiv Ministerstva zahraničních věcí České republiky v Praze, (dále jen AMZV), Diplomatický protokol, Vyslanectví Stockholm, kart. 98, Přehled úřední činnosti za rok 1922.

⁵ Tamtéž, Přehled úřední činnosti za rok 1923.

⁶ Tamtéž, Přehled úřední činnosti za rok 1924, 1925.

⁷ Tamtéž, Přehled úřední činnosti za rok 1926.

⁸ Robert Flieder byl vyslancem u norské vlády od 26. 3. 1927. Dle: Příručka o navázání diplomatických styků a diplomatické zastoupení Československa v cizině a cizích zemí v Československu 1918 - 1985, c. d., str. 135.

⁹ Zprávy zasílané vyslancem se již nezabývaly národnostní strukturou kolonie, avšak je zřejmé, že německá národnost dále převládala.

¹⁰ AMZV, Přehled úřední činnosti za rok 1927.

V roce 1928 se kolonie rozrostla o devět členů na celkem 106, o šest více jich žilo v obvodu konzulátu v Oslo a o tři posílili bergenskou oblast.¹¹ Dle zpráv, o rok později, nedošlo ke změnám v kolonii.

Roku 1930 již v Norsku žilo 2 814 194 osob a z toho počtu se 53 582 osob narodilo mimo území Norska. Z Dánska pocházelo 4 541 osob, z Finska 1 363, z Islandu 301, ze Švédska 31 416, z Francie 345, z Ruska 693, z Německa 3 528. Z okolních sousedních států Československa pocházelo 173 osob z Polska, 43 osob z Maďarska a 253 osob se narodilo v Rakousku. Z ostatních evropských států pocházelo 785 osob. Obyvatel narozených v Africe bylo 341, v Asii 301 a ve Spojených státech amerických 7 200 osob.¹²

Nový vyslanec Vladimír Hurban¹³ odhadl pro rok 1930 počet krajanů na 100. Dva krajané se do Norska přistěhovali, jeden se odstěhoval a jeden krajan byl ze státního svazku propuštěn. Část krajanů již měla norské státní občanství, avšak stále byla československé národnosti asi v počtu deset osob.¹⁴

V roce následujícím se na celkovém počtu krajanů mnoho nezměnilo, dle zpráv se dva do Norska přistěhovali a naopak tři se do vlasti vrátili, jeden byl ze státního svazku propuštěn.¹⁵

V roce 1932 nedošlo ke změně v celkovém počtu krajanů. Opět byl odhad stanoven na 100, dva se přistěhovali a dva vystěhovali. Jeden krajan byl propuštěn ze státního občanství.¹⁶ O rok později se situace opakovala, odhad vyslance byl opět okolo 100 osob, avšak nově se přistěhovalo deset osob a vystěhovaly se tři. Nově dva krajané byli propuštěni ze státního občanství, přičemž počet cizích státních příslušníků československé národnosti se zvýšil na 12.¹⁷

Roku 1934 došlo k pravděpodobně ke zlepšení odhadu, kdy vyslanec stanovil počet krajanů na 85. Přistěhovali se dva a odstěhovali čtyři. Další rok se další dva krajané přistěhovali a jeden odstěhoval. Roku 1936 vyslanec odhadoval počet krajanů na 80, nově se čtyři přistěhovali a dva

¹¹ Tamtéž, Přehled o úřední činnosti za rok 1928.

¹² Statistisk sentralbyrå, Befolkning, Tabel 3.10, statistika k datu 1. 12. 1930 dle země narození.

¹³ Vladimír Hurban byl vyslancem u norské vlády od 6. 10. 1930. In: Příručka o navázání diplomatických styků a diplomatické zastoupení Československa v cizině a cizích zemí v Československu 1918 - 1985, c. d., str. 135.

¹⁴ AMZV, Přehled úřední činnosti za rok 1929 a 1930.

¹⁵ Tamtéž, Přehled úřední činnosti za rok 1931.

¹⁶ Tamtéž, Přehled úřední činnosti za rok 1932.

¹⁷ Tamtéž, Přehled o úřední činnosti za rok 1933.

odstěhovali.¹⁸ Rok 1936 byl poslední, kdy zprávu o počtu krajanů vyplňoval Vladimír Hurban, jelikož od roku 1937 se této povinnosti ujal Vladimír Kučera.¹⁹ Dle jeho zprávy žilo v Norsku 81 krajanů, přistěhovali se tři, vystěhovali se dva. Ze státního svazku byli propuštěni tři krajané. Cizích státních příslušníků československé národnosti žilo v Norsku 11.²⁰

V kritickém roce 1938 hlásil Vladimír Kučera do Prahy již jen 51 osob, nově se přistěhovalo sedm, žádný se nevrátil. Jeden krajan byl ze státního svazku propuštěn. Cizích státních příslušníků československé národnosti žilo v Norském království 14.²¹

¹⁸ Tamtéž, Přehled o úřední činnosti za rok 1934, 1935, 1936.

¹⁹ Vyslanec Vladimír Kučera byl vyslancem u norské vlády od 7. 4. 1937. Dle: Příručka o navázání diplomatických styků a diplomatické zastoupení Československa v cizině a cizích zemí v Československu 1918 - 1985, c. d., str. 135.

²⁰ AMZV, Přehled o úřední činnosti za rok 1937.

²¹ Tamtéž, Přehled o úřední činnosti za rok 1938.

Do Norského království odcházeli jednotlivci či jednotlivé rodiny. Vystěhovalectví do Norska nemělo masový charakter ani ze sousedních zemí Československa, vyjma Německa, které však se severskými zeměmi bylo v intenzivním kontaktu. Z hlediska národnostního převažovali Němci nad Čechoslováky v poměru 2:1. Krajané žili především v Oslo či ve větších městech. Ze zaměstnání převažovali dělníci, řemeslníci a hudebníci. Vzhledem k velmi malému počtu krajanů usdlých v Norsku pochopitelně neměli vliv na norskou společnost. Mohli ovlivnit pouze nejbližší okolí tím, že např. hudebníci šířili znalost české hudby. Přestože Norsko nebylo preferovanou zemí pro československé krajany, nalezneme je i zde.

*PhDr. Jiří Štěpán, Ph.D.
Historický ústav Filozofické fakulty
Univerzita Hradec Králové*

jiri.stepan@uhk.cz

Tromsø – centrum polárního výzkumu, vzdělávání a obchodu na severu Norska-brána do Severního oceánu ...

....touto charakteristikou představuje svoje město turistická příručka hned v úvodu. Měl jsem příležitost navštívit Tromsø během krátké doby sice teprve podruhé, ale líbilo se mi tam natolik, že se rád o pár postřehů a snímků se čtenáři Věstníku podělím.

Před přistáním v 8:30.

Hlavní část Tromsø a jeho centrum tvoří ostrov Tromsøya. Tromsøya je spojená s okolní pevninou severozápadním směrem jedním 1220 m. dlouhým mostem, a na jihovýchodě jedním mostem 1016 m. dlouhým a podmořským tunelem jehož přesnou délku jsem si nepoznamenal, ale podle mapy více

než dvojnásobné délky mostu. Rozloha je uváděna 2524 km² a podle údajů z roku 2009 mělo Tromsø 66500 obyvatel.

Přistání na severozápadním pobřeží Tromsøya v 8:40.

Na výlet v zimním období jsem se zvláště těšil, byl jsem zvědavý jak doopravdy vypadá taková polární noc. V mém podvědomí z dětských let bylo, že slovo noc je synonymem pro tmou, stejně jako den synonymem pro světlo. Teoreticky jsem sice nyní už věděl, že v případě polární noci a dne to takto neplatí. Navíc poloha Tromsø je asi 2000

km před Severním pólem , pouhých asi 450 km severně za polárním kruhem.

Pohled jižním směrem v 10:30.

Přesto jsem si představoval světelné podmínky tam v tomto období na konci ledna trochu jinak než jak jsem je zažil. Nutno podotknout, že jsem měl štěstí na jasné počasí.

Tromsøbrua na jihovýchodě – foceno z vyhlídky v 12:20

Let z Osla do Tromsø trvá dle letového řádu jen o pár minut déle než do Prahy, tedy přibližně 2 hodiny. Odlétal jsem z Gardemoenu ráno před sedmou, tedy ještě za tmy, ale po hodině letu bylo rozednávání již značně patrné, a za další čtvrt až půl hodinu bylo těsně nad obzorem vidět sluníčko. Byl jsem tím překvapený, ale pak mi došlo, že je to dané tím, že jsme nějakých pár kilometrů nad zemským povrchem. V okamžiku kdy pilot oznámil, že začínáme klesat na přistání, začalo sluníčko velmi rychle mizet, až se ztratilo za horizontem úplně. Tma ale nenastala, přistáli jsme v Tromsø do probouzejícího se dne. Rozednávání se stupňovalo asi tak do 10-ti hodin, přes poledne bylo vidět slunce nízko nad obzorem, po 14-té hodině již bylo patrné stmívání a mezi 16-17 nastala poctivá noc.

Ishavskatedralen a Tromsøbrua v 12:40

Ten krátký den mi připadal, co se světelných podmínek týkalo, jako normální den v Oslo. Avšak ze zvláštního barevného nádechu fotografií se dá poznat, že světelné podmínky tam byly jiné.

Sámský stan a jejich zvířata před Tromsømuseem

Několik dalších faktů z turistické příručky o Tromsø :

- slunce nevychází (je pod horizontem) v období od 28.listopadu do 15.ledna
- slunce nezapadá (je nad horizontem) v období od 18.května do 25.července
- průměrná teplota v červenci 11,8 C, v lednu -4,4 C
- Tromsø leží uprostřed zóny pro pozorování polární záře, kterou tady lze pozorovat při příznivém počasí nejsnáze mezi prosincem a březnem

Z hospodářských odvětví stojí za zmínku lov, chov a zušlechtování ryb, rybářský sport, výroba piva (značka MACK) a satelitních technologií. V Tromsø je Univerzita, Univerzitní nemocnice v Severním Norsku, Norský polární institut, administrativní centrum kraje Troms, divadlo, muzea, hotely.....

Text a foto Z. Martinek

OSL2011 Holmenkollen

Na přelomu února a března proběhlo na Holmenkollenu mistrovství světa v klasickém lyžování. Celé Norsko jej sledovalo a k tomu se přidali i čeští a slovenští krajané, malí i velcí, z blízka i z daleka. Závodní tratě byly obleženy tisíci fanoušků. Česko-Norské fórum však nezhálelo, pozvalo k fandění fanoušky i z vlastních řad a již před šampionátem vyslalo do dějiště své místa znalé odborníky, kteří vytipovali ideální místo pro fandění. Díky tomu jsme mohli při skiathlonové třicítce konzultovat náladu a šance českých reprezentantů přímo s jejich teamovým coachem. Ten stál těsně vedle nás na trati a projíždějícím závodníkům přdával informace o jejich aktuálním umístění. Mezi tím si však našel i chvíli na rozhovory s námi.

Šampionát končil tradiční padesátkou. U té jsme také nechyběli a s napětím prožívali, zda se alespoň v tomto závodě na běžce v modrých dresech usměje štěstí. Jednu chvíli to opravdu tak vypadalo a v předposledním kole kolem nás proběhl Lukáš Bauer v čele celého závadu. Toto vedení mu sice nevydrželo až do cíle, ale i přesto doběhl na dobrém umístění v tak vyrovnaném závodě.

Text a foto Petr Dreiseitl

Dopis z Norska: zima 2008 - zima 2010

Milí všichni,

Adulka dnes udělal svůj první krok. Bylo jich rovnou pět, tedy najednou, jedenkrát pět, ne pětkrát jeden. (Sice na mateřské, ale stále učitelka.)

Už ani nevím, kdy jsem psala naposledy. Už si vzpomínám. Tehdy začala Amálka chodit do školky a já vám vyprávěla o jejích kamarádkách a bábovičkách a prolézačkách a jak mě přesvědčila, že si to užívá. To jsem pěkně kecala, tedy ona si to užívala, ale já to nesla těžce. Pracovala jsem tehdy 70 procent, Amálku (2-3letou) jsem vyzvedávala ze školky téměř každý den mezi 12-14 hod. Nikdy tam nespala, protože nikdy nebyla unavená. Únava přišla každý den tak mezi 12 a 14 hodinou, přesně jako maminka. Sotva jsme dojezly domů, přísála se (ano, bylo ji přes dva roky a já ji stále kojila, no a co?) a usnula.

A co se od té doby změnilo? Na první pohled moc ne, Amálku ve školce stále ještě neviděli

unavenou a já stále kojím (a jeho jméno začíná od A).

Krátce po odeslání posledního dopisu jsem byla u lékaře kvůli bulce, kterou jsem si nahmatala na prsu. Zcela logicky mě lékař poslal na rentgen a zcela nelogicky jsem se začla obávat kvůli kojení. Lékař mi to vysvětlil, poslal mě na toaletu s kelímkem, pak si odskočil do laboratoře a mě zaskočil. Na radiologii mě přeci jen poslal, ale už s velkým úsměvem, protože bulka je s největší pravděpodobností reakcí na současné kojení a těhotenství. Proto ta přecitlivělost, bolení v prsou, a nutkání nastrohat celou hlavičku česneku do boloňské omáčky. Amálce jsem to řekla hned a koupila jí tričko s nápisem 'starší sestra'. Večer jsme měli hosty, ona v osmém měsíci. Tormod se zeptal Amálky, jestli si chce pohladit bříško s miminkem, Amálka se vrhla na mě. Tormodovi, ani návštěvě nic nedošlo a já se jen usmívala. Z bulky v prsu se kromě pár starostí nic nevyvinulo a z bulky o patro níže se vyvinul

náš zlatoučký Adriánek. Předpokládám, že starosti budou následovat. Říkáme mu Adi, Aďula, Adi Badi, Bublina (to vymyslela Amálka) a Abdullah (to vymyslel Tormod, když Amálka vymyslela Bublina). Už v těhotenství jsme my i lékař tušili, že to bude chlapeček. Téměř celé těhotenství proběhlo v pořádku a já jsem si ho opět užila. Poslední 2-3 týdny byly bolestivé, protože jsem měla trombózu. Porod bych si taky užila, ale než jsem se do toho užívání si pustila, Adulka byl venku. V jednu v noci jsem se probudila s kontrakcí, ve sprše mě chytla další, to mi došlo, že vlasy už si asi nevyfoukám. Do 40 minut jsem ležela na sále, s napíchnutou žílou (kdyby nastaly komplikace kvůli trombóze), kapala do mě antibiotika (našli mi streptokoky v moči, nebezpečné pro miminko) a porodní asistentka mi oznamovala, že miminko má pod hlavičkou polštář vody, který až praskne, uvolní miminku cestu. Sotva to dořekla, PRÁSK. Protože voda byla zelená, chtěli dát miminku na hlavičku elektrody, já na to zakvílela, asistentka se zeptala, jestli tlačím, já zakvílela podruhé, Tormod potvrdil, že vidí hlavičku, na třetí zatlačení bylo miminko venku, 4 minuty po té vodní explozi, hodinu po první kontrakci. Asistentka mi řekla, že takhle se to dělá, nechali nás tam dlouho ještě jen tak ležet, pak jsem se já i Adulka umyli a odvezli nás na rodinný pokoj. Tormod dojel domů kolem 7 hodiny, když právě Amálka brala venkovní dveře za kliku, protože se probudila a nemohla nás nikde najít, tak myslela, že jsme na zahradě. Doma samozřejmě sama nebyla, ale norská babička ještě spala. O pár hodin později se už Amálka rozplývala nad svým bráškou a já nad nima. Několik dní po porodu mi Amálka řekla, že je ráda, že jsme dostali Adíka, že si ho přála.

Tak jsme si opět prožili všechna ta 'poprvé', jen se teď zdálo, že to všechno tak nějak rychleji utíká. Na podzim 2009 jsem s A+A odletěla na dva měsíce do Čech, Tormod byl za námi dvakrát na týden, což Amálce nesmírně pomohlo při rozvoji češtiny. Poprvé se stalo, že na něho mluvila česky a pak bylo vidět, jak jí pracuje mozek, aby si to přeložila do norštiny. Byla jsem s A+A převážně sama, měla jsem pronajatý domeček na vesnici. Adulka byl u mě pořád, a když jsme byli venku, nosila jsem ho v šátku. Dva měsíce jsme si užívali fakt, že nemusíme do určité doby být na určitém místě, chodili jsme na procházky, do mateřského centra, kupovali zákusky pro návštěvu v pojízdné prodejně, krmili kačeny, hrabali listí, hráli si na návsi, jedli

špagety... naprosto obyčejné věci, byli jsme spolu. Ano, některé dny se mi hodně těžko vstávalo, ale jsem tak ráda, že jsem to udělala, že jsem ty dva měsíce nedělala nic jiného než byla se svými dětmi.

Vrátili jsme se do Norska a zatímco já bojovala s časovým tlakem, taťka bojoval s rakovinou. Když to vypadalo, že ta potvora vyhraje, sbalila jsem Aďu a kufr a přiletěla na skok do Čech. To už ale bylo jasné, že tuhle bitvu vyhraje taťka. Připraveny s mamkou na nejhorší, protože taťka si týden bez vlivu léků pospal, jsme nemohly z taťky spustit oči, jak vypadal odpočatě. Během mého krátkého pobytu, taťku pustili z nemocnice domů, tak jsem se vracela sice s těžkým kufrem ale lehčí myslí.

Na jaře jsme strávili týden v Turecku, každý po svém, někdo jedl písek, někdo zmrzlinu, někdo se prohrabával do Číny či Austrálie, někdo se jen tak vyhříval na sluníčku a někdo se vrhal do bazénu, i když už měl modré rty. V létě Amálka oslavila čtvrté narozeniny, asi čtyřikrát, Adulka první, ten jen dvakrát, a všichni jsme se vypravili na dovolenou do Dánska. My jsme byli v Norsku asi ta poslední rodina s malými dětmi, co ještě nebyla na dovolené v Dánsku. Samozřejmě hlavním bodem byl Legoland, Adulka ho spokojeně prospal a my si ho skutečně užili. Stejně tak i ty ostatní z mnoha možných aktivit, úžasné, jedete pár kilometrů a je tam akvárium, o kus dál je zoo, dál labyrinty, žádné kopce a nádherné domečky. Cestou tam ukončil Adi své asi dvouměsíční období, kdy opravdu nenáviděl cestovat autem, ve velkém stylu - křičel hodinu a čtyřicet minut, hned vedle řídicího Tormoda, který to chvilka nezvládal a musel zastavit a vystoupit z auta. Amálka to naopak zvládala velice dobře, když za toho křiku usla a probudila se až u hotelu. Cesta zpět už proběhla velice hladce, jeli jsme rovnou k norské babičce a dědovi. Pak přijela Peťulka s Tomíkem (sestřenice s přítelem) a protože si s Amálkou padli do oka, tak si párkrát zahráli na rodinku a my s Tormodem využili možnosti být náhle o jedno dítě lehčí. Neuvěřitelný pocit.

Léto tedy bylo příjemné a pohodové co se zážitků a návštěv týče, ale počasí už bylo horší. Na podzim byl v plánu opět týden v Turecku (aspoň týden sluníčka před dlouhou norskou zimou) spolu s dalším cestováním. Začalo to v srpnu, kdy jsem na týden přiletěla s A+A do Čech, protože jsem po dlouhé době chtěla být přítomna na velké rodinné sešlosti. Také to bylo poprvé od svatby (2005), kdy jsem byla

v Čechách v létě, tedy poprvé pro děti. Amálka měla bohatý program, od princezen přes trampolíny až po všechna možná zvířata. Po návratu začla opět chodit do školky, s Adulkou jsem se rozhodla být ještě jeden rok doma (stejně jako s Amálkou a stejně neobvykle než většina norských rodičů). Podzim pokračoval návštěvou české babičky, výletem za norskou babičkou a dědou, pobytem u norsko-amerického páru v anglickém Chesteru, odkud si A+A přivezli novou garderobu, velice úspěšnou návštěvou jedné z českých tet, a zmíněným tureckým týdnem, kde Amálka plavala a plavala a plavala a Adulka chodil a chodil a chodil, až z toho zhubnul. Nezachránila ho ani poctivá babiččina strava během týdenního pobytu v Čechách na závěr našeho cestovního či cestovacího maratonu. Dodnes jsem tedy zvána na kontroly do poradny, protože Adulova váha marně dosahuje jakékoliv předepsané křivky. A někdy je to tak, že i to nejhodnější, nejkouzelnější, nejšikovnější, nejúžasnější a hlavně naprosto normální a zdravé dítě dělá starosti, když ne mamince tak aspoň sestřičce v poradně, která pak nakonec dělá starosti té mamince. Marně jim vysvětluju, že otec dítěte má 50 kg při 170 cm, stejně doporučuji krevní testy. A jak mi můj lékař sdělil, když to doporučují, tak to člověk udělá, tak to tu v Norsku chodí. Prý jako učitelka to určitě chápu. Nechápu, ani jako učitelka, ale krevní testy byly očekávané v pořádku, tak jsem zvědavá, kam nás doporučí tentokrát. V poradně je trápí váha, mě začínaly trápit zuby, tedy Adíkovy, měl jich šest už asi šest měsíců a po novém ani náznak. Několik měsíců jsem si říkala, že je to určitě v pořádku, pak jsem se svěřila kamarádce, která mě samozřejmě uklidnila, a o týden později, šup, a byl tu nový zoubek. Třeba teď, když jsem se vám svěřila s

váhovými starostmi, Adulka se probudí o kilo těžší a v poradně budou spokojeni. Pokud ne, tak mu dám do plínky před vážením kámen.

Plán strávit vánoce ve Bělé změnil děda, když se rozhodl s babičkou přiletět k nám. Jedny z nejkrásnějších vánoc - pohoda, klid, český kapr a salát, norské pinnekjott, a vše se samozřejmě točilo kolem dětí. Amálka byla více zaměstnána hrou dámy a že je to ona, kdo je na řadě, než zazvoněním ozývajícím se z přízemí, kterým nám Ježíšek dával znamení, že už nanosil dárky pod stromeček.

Začala jsem tím, že Adulka udělal první krůčky - to bylo v létě, v den mých narozenin. Jsem s ním ve dne, v noci, na malou chvíličku si odběhnu a on si začne chodit. Ne, že bych to Tormodovi nepřála, ale ... já si to zasloužím víc. Já, která ho poprvé drží, poprvé krmí, poprvé přebalí, poprvé vykoupe, poprvé položí do kolébky, poprvé utěší, vidí první úsměv, první zoubek, první zvednutí hlavičky, první posazení, chce samozřejmě vidět první krůčky, a to právem. Zapamatuj si to, Ad'ulo. Od té doby uplynulo, jak jste jistě pochopili, několik měsíců. Máme téměř za sebou minus dvacetistupňovou nekonečnou zimu, před sebou mistrovství světa v Oslo. Mezitím nás ještě zvládl dvakrát navštívit děda (jak sám tvrdí, kromě rakoviny je zdravý jako rybička) a Amálka zvládla, naštěstí jen jednou, utéci ze školky. Když jsem četla manuál k dítěti, stálo tam, že utíkat začínají nejdříve v patnácti. Jenže pak jsem se dověděla o předchozích modelech, jeden se jmenuje dědeček a druhý tatínek kamarádky, a dala jsem vinu genetice. Přeji vám hodně rybiček a málo genetiky (i když to nedává smysl).

Vaše Olinka.

Česká školka aneb kurzy češtiny pro nejmenší

V dubnu 2010 začalo Česko-norské forum pořádat kurzy českého jazyka pro zájemce všech věkových kategorií i úrovní. Zájem měli dospělí, ale i rodiče školních a předškolních dětí. Kurzy vedou kvalifikovaní pedagogové, organizační i finanční stránku pokrývá TNF. Na letošní rok jsme požádali o dar MZV ČR i norskou nadaci Solgløtt.

Vzhledem k velkému počtu rodin s dětmi se brzy staly nejpočetnější skupinou děti ve věku 2-5 let. V prostředí školky si přišly procvičit český jazyk, naučit se tradiční české říkanky a písničky, procvičit barvy, počítání, výslovnost a

samozřejmě nechyběl ani pohyb a hry. V průběhu března budeme s výukou opět pokračovat. Kdo má zájem pomoci nebo se výuky účastnit, stačí nás kontaktovat na info@cz-forum.no nebo na cestina.oslo@gmail.com.

Abychom vám podobu České školky přiblížili, přečtěte si odpovědi rodičů dětí, kteří ji navštěvovali.

Odkud jste se o České školce dozvěděli a jak dlouho jste ji navštěvovali?

Radka: O České školce jsme se dozvěděli z informačního emailu od České ambasády.

Abych pravdu řekla, asi před 2 lety jsem na to ambasádu upozorňovala. Mám kamarádku z Litvy, která navštěvuje podobnou školku a je velice spokojena.

Zuzana: Byli jsme informováni emailem z ambasády a do školky jsme chodili 3 měsíce.

Renata: z emailu TNF, byli jsme pilotní projekt a školku navštěvujeme od jejího vzniku.

Jak jste spokojeni s prostředím a výukou?

Renča: To že byla výuka organizována v budově školky bylo výborné. Jáchymek získal návštěvou české školky opravdu mnoho a je na ni patřičně hrdý. (Žádné jiné dítě v jeho školce nechodí do dvou školek :-))

Edita: Když jsme se školkou loni v dubnu začínali, bylo jen pár zájemců, a to především z východní části Osla. Proto se zvolila k výuce školka v Oppsal – Rønningjordet barnehage. Jde o velkou školku s dobrým vybavením a spoustou věcí, které se dají při výuce a hraní využít. Líbí se mi, že děti mohou využít jednu místnost k výuce. Ti, kteří potřebují individuální přestávku proběhnou krátkou chodbou do druhé hrací místnosti aniž by rušili a uprostřed je kuchyňka, kde můžou rodiče posedět a popovídat si. Vše je hezky u sebe a rodič má neustále přehled, jak si dítě vede.

Radka: Myslím, že prostředí české školky nemůže být ani lepší. Školka, ve které výuka probíhala byla velmi dobrá a doufám, že to tak zůstane i pro příště. Výuka češtiny byla velice pestrá a myslím, že zahrnovala veškerá očekávání jak rodičů, tak i dětí. Učitelka Petra Krylová byla velmi trpělivá a na každou hodinu byla opravdu připravena s největší profesí. Je škoda, že se nám momentálně nemůže věnovat. Já ji děkuji za mě i za Haničku a přeji spoustu úspěchů.

Renata: S prostředím i časem jsme byli velmi spokojeni a to vzhledem k tomu, že bydlíme celkem blízko a děti si můžou trochu odpočinout a najíst se, než odejdeme do České školky. Co se týká výuky, byli jsme spokojeni s tématy a informacemi. Úspěch měl koník Toník (pozn. plyšový koník, se kterým se děti na začátku hodiny pozdraví, on je pak pozoruje a po skončení výuky jde na týden domů k nejbližšímu žákovi). Výborné bylo shrnutí probraných témat emailem po školce, dodnes používám materiály, které jsme dostali.

Co se dětem nejvíce líbilo, na co se těšily?

Zuzana: Nejvíce jsme se těšili na zpívání písniček

Renča: Nám se nejvíce líbilo zpívání a kreslení a vůbec hraní s ostatními dětmi, které mluví česky. Školka také umožnila rodičům seznámit se a pohovořit o svých radostech a strastech spojených s bydlením v Norsku.

Edita: Moje děti se těšily na paní učitelku a koníka Toníka. Ta starší byla zvědavá, zda bude vědět odpovědi na všechny otázky a nejvíce se jí líbilo malování a nácviky na psaní. Ten mladší měl nejradši pohybové hry a říkanky, u delšího povídání ještě příliš nevydržel. Ale díky vzoru starších dětí se u něj probudil zájem o malování a psaní.

Renata: Děti se těšily na příští hodinu, protože potkají ostatní děti, které znají dlouho. Také rádi zpívaly.

Přispěla česká školka ke zlepšení češtiny vašich dětí?

Renata: Česká školka definitivně přispěla ke zlepšení jazyka a nejen to. Myslím, že si děti uvědomily, že nejsou jediní na světě, kdo mluví česky a chápou, že maminka není Norka, ale má jinou národnost. Nesmíme však zapomenout, že pokud chceme v dětech češtinu udržet, musíme být doma aktivně mluvící, zprostředkovat dětem např. Českou školku, české filmy a potkávat ostatní Čechy.

Edita: My jsme česká rodina, takže děti slyší doma češtinu neustále. Ale chci, aby se jim rodný jazyk bezpečně zakořenil, protože žijí v cizí zemi. Je mi jasné, že postupem času budou trávit více času jinde než doma a norština bude převládat. Proto využívám velice ráda každou příležitost k setkání s krajany. Navíc je druhá řeč pro děti v této situaci dar zadarmo, který by byl škoda nevyužít.

Renča: Česká školka umožňuje dětem kontakt s českým jazykem a kulturou. To, že jsou v Norsku ještě i jiné děti, které hovoří česky, dodává našim dětem pocit sebejistoty a radosti. Dříve se stávalo, že Jáchym říkal, že nechce a nebude mluvit česky. Že je Nor a ostatní mluví jen norsky. To se ale teď již vůbec nestává, díky české školce. Určitě mu jazykově pomohla a vždy se na ni těšil, i když byl odpoledne již unavený. Paní učitelka byla super a často doma citovaná.

Co dalšího byste ve školce uvítali nebo co byste změnili?

Zuzana: Ani bych to jinak nedělala, my jsme byli spokojeni

Edita: Nám to vyhovovalo tak, jak to bylo, rádi jsme se potkávali touto formou s ostatními rodinami s malými dětmi, takže se těšíme na pokračování.

Renata: Přemyslím o zlepšení, ale byla jsem velmi spokojená. Pár tipů – v létě můžeme

vyměnit místnost za přírodu, zkusit grilovat a vymyslet nějaké hry.

Renča: Já bych toho moc neměnila. Texty použité pro školku byly někdy pro děti složité (např. vyprávění o zvycích atd.), ale to je dáno jejich znalostí jazyka. Českou školku potřebujeme, abychom měli kontakt s českým jazykem a kulturou a těšíme se, až se zase otevře.

Rozhovor připravila
Edita Daulová

Mikuláš v Oslo

Česko-norské forum zachovalo i v roce 2010 tradici sv. Mikuláše. Stejně jako v předchozích letech uspořádalo 4. prosince pro své krajany a jejich přátele mikulášskou zábavu. Akce je určena zejména pro rodiny s dětmi, ale také pro ostatní, kteří se chtějí jen setkat, popovídat si či ochutnat tradiční guláš a buchty.

Sál byl zaplněn bezmála stovkou lidí a zábava se rozjela okamžitě. V roli moderátorů nás po celý večer již poněkolkáté provázeli manželé Bartoňovi. Letošní zpívání koled bylo i s profesionálním doprovodem na klavír a klarinet, což navodilo příjemnou předvánoční atmosféru. Zábava byla zpestřena také kulturním vystoupením předškolních dětiček, které navštěvovaly Českou školku. Pod vedením Petry Krylové předvedly v podobě rozpustilých čertíků 2 písničky a jednu říkanku. Všechny děti si mohly čekání zkrátit zdobením pomerančů, takže se sálem linula příjemná vůně hřebíčku a pomeranče.

Poté již nastal vrchol večera. Do sálu byl mohutným voláním přilákán Mikuláš. Za

doprovodu Anděla a Čerta přinesli nůši plnou nadílek. Zpočátku budila výborně namaskovaná trojice u dětí respekt (tímto velice děkujeme zkušené maskérce). Ti starší se ale po chvíli odvážili předvést básničku či písničku. Když se ukázalo, že za to byly odměněni, osmělily se všechny děti, i ty nejmenší.

Zatímco si děti plnily břicha, začala se losovat tombola, a to zbystřilo pro změnu zase dospělé. Po jejím skončení se večer chýlil ke konci a my doufáme, že se všichni dostali spokojení domů.

Na závěr děkujeme všem, kteří se na Mikulášské zábavě podíleli. Těší nás dlouholetý zájem o tuto akci. Jak se ukázalo, prostory začínají být těsné, proto bychom vás v letošním roce rádi přivítali v novém – větším - prostoru. Začali jsme se již poohlížet, ale ví-li o vhodném lokále i někdo z vás čtenářů, budeme moc rádi za vaše tipy. Děkujeme za přízeň a na viděnou na další akci.

Edita Daulová
Foto: David Lacina

Kurzy českého jazyka

Vážení krajané,

Jak jsme Vás již informovali v minulých číslech našeho Věstníku, od dubna 2010 probíhají pod záštitou Česko-norského fóra kurzy českého jazyka pro předškolní a školní děti a pro dospělé zájemce. Při orientačním průzkumu zájmu o výuku bylo poměrně dost zájemců, nejvíce o předškoláky.

Já bych se ve svém příspěvku ráda zaměřila na kurzy pro dospělé a školní děti, který s dvouměsíční letní a vánoční přestávkou funguje velmi dobře. V počátečních měsících sice několik účastníků odešlo, ale vyprofilovaly se nám dvě skupiny. Jedna složená z pouze dospělých účastníků – výuka probíhá každou středu od 17.30 do 19.00 střídavě na České ambasádě v Oslo a v Eikenøtten barnehage na Tåsen alle (v blízkosti Ullevål stadionu) a je určena spíše pro začátečníky. Druhá skupina je pro školní děti a probíhá každé pondělí od 17.30 do 19.00 také v Eikenøtten barnehage na Tåsen alle, k nim se v 18.00 ještě připojí dospělí - pokročilí, kteří svoji výuku ukončují v 19.30.

Oba dva kurzy vede Kateřina Rønneberg, která má s vyučováním češtiny bohaté zkušenosti. Gramatika, české reálie, české tradice a svátky, poslech českých písní, nácvik psaní a čtení - toto je hlavním programem na hodinách. Dětem zbývá na konci hodiny čas i na krátkou hru. Kateřina má k dispozici zajímavé materiály, další nám byly nabídnuty ministerstvem zahraničních věcí prostřednictvím českého velvyslanectví a tak se těšíme v nejbližší době na další pomůcky. Kateřina Rønneberg momentálně vyučuje podle učebnice PhDr. Lídy Holé: "Step by step".

Velmi rádi bychom mezi námi přivítali jak dospělé, tak školní děti, kteří by se chtěli zdokonalit v češtině a zároveň rodičům nabízíme zajímavý zájmový kroužek po vyučování pro jejich ratolesti. Pokud budete mít zájem, obraťte se, prosím, na naši e-mailovou adresu cestina.oslo@gmail.com nebo přímo na e-mail česko-norského fóra info@cz-forum.cz

Renata Haugen

Webová stránka Nadace Solgløtt oficiálně zpřístupněna

Jak jsme slíbili v předchozím čísle Věstníku, má Nadace Solgløtt konečně svou webovou stránku. Najdete ji na adrese www.stiftelsen-solgløtt.no ve třech aktuálních jazykových mutacích.

Na stránkách jsou uveřejněny směrnice, postup a formuláře pro žádosti o granty z fondu nadace.

Do budoucna počítáme s pestřejším obsahem, v tom jsme ovšem v mnohém závislí na reakcích čtenářů. Proto uvítáme jakékoliv návrhy, připomínky a komentáře, které brouzdání po stránce ve vás vyvolá. Všimněte si také, že

součástí je obrazový archiv ze Storsandu i z doby předcházející. Rádi bychom identifikovali účastníky a dozvěděli se víc. Dejte nám proto vědět, pokud se na některých snímcích poznáváte. Těšíme se na vaše ohlasy!

S pozdravem
Výbor Nadace Solgløtt

Karel Babčický, Alena Bartoňová, Beata Bendíková, Geir Brustad, Eva Káral, Nora Koleničová

Z činnosti Nadace Solgløtt

Nadace Solgløtt podpořila vydání knížky povídek Ivana Čičmance. Povídky jsou inspirované norským prostředím a jedna z nich, Oslepený, byla původně napsána a uveřejněna

v norštině. Dostali jsme 3 výtisky a bude možno si knížku prohlédnout i vypůjčit na výroční schůzi TNF. Výbor dostal poděkování nakladatele.

From: Milan Richter <milan.richter@gmail.com>
Date: 2011/3/3
Subject: Podakovanie od Milana Richtera, vydavateľstvo MILANIUM
To: stifelse@stifelsensolglott.no

Chcem sa Vam a Vasim kolegom z Nadacie SOLGLOTT veľmi podakovať za finančnú podporu pri vydaní knihy poviedok Ivana Cicmanca.

Poslal som Vam 3 výtlačky tejto knihy s tým, že Vam onedlho, len čo sa vrátim z krátkeho pobytu v kanadskom Toronte, pošlem ďalšie výtlačky.

23. a 24. marca budeme mať v Bratislave prezentáciu knihy za prítomnosti pána Cicmanca a jeho manželky. Veľmi radi spomenieme aj Vasu nadáciu pri tejto príležitosti.

Este raz Vam z celého srdca - a tiež v mene Ivana Cicmanca - dakujem za finančný príspevok, ktorý nám umožnil túto potrebnú knihu slovenskeho autora zijučeho v Norsku vydať.

Milan Richter
vydavateľstvo MilaniuM
++421 905 496881, ++421 2 4598 0693

Z dílny Ládi Rubáše

Spoko On Red #2, 2008, Canvas on panel, 27x27 cm

Horizont #1, 2004, Lacquer on panel, 26x20 cm

Reprodukce staženy z www.rubaspaintings.com 12.3.2011.

ISSN 0803-7213.

Dette er et tidsskrift for TSJEKKISK-NORSK FORUM, Org.nr.: 986 696 202, www.cz-forum.no.

Ansvarlig for dette nummer var Liba Janakova og Alena Bartonova (teknisk)

Redaksjon: c/o Liba Janáková, Rødtvetvn 18C, 0955 Oslo, libusjanak@hotmail.com Tel.: +47 2216 7475

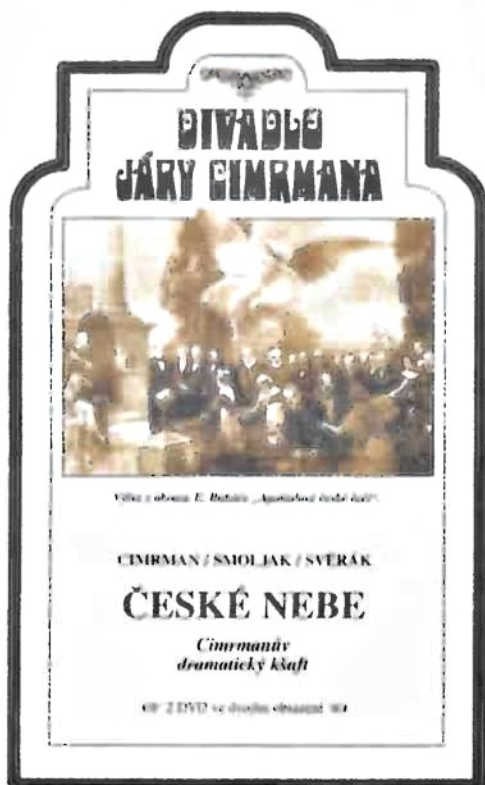
Foreningens adresse: TNF, c/o Zdeněk Bartoň, Magnus gate 10, N-2004 Lillestrøm, Tel.: +47 6381 8222

Medlemskontingent: individuell hovedmedlem kr. 250,-, familiemedlemskap kr. 300,-, senior kr. 150,-

Konto nr.: 6241.06.04650

Vážení přátelé, po vydání Věstníku přišla velmi smutná zpráva. **Láďa Rubáš** podlehl rok trvající nemoci v sobotu **† 12. března 2011**, asi ve 21 hodin večer, v pečovacím domě Bráset (Ask). Do poslední chvíle se nevzdával naděje, podporován svými nejbližšími. Pohřeb žehem proběhne v nejužším rodinném kruhu v Norsku, místem posledního odpočinku bude Praha. Projevujeme upřímnou soustrast!

Na Českém velvyslanectví, Fritzners gt. 14, 0244 Oslo, se bude promítat dne **31. března, v 18 hod.** Cimrmanův dramatický kšaft **České nebe**. Sál má, jak víte, určitou kapacitu, dejte mi vědět na tlf. /47/909 13 706 (zb), aby se mohl připravit. Zde je, co o hře napsali sami autoři:

CIMRMAN
SMOLJAK / SVĚRÁK
ČESKÉ NEBE

Cimrmanův dramatický kšaft

Režie: Ladislav Smoljak

Asistentka režie: Blanka Čechová

Scéna: Jaroslav Weigel

Nález Cimrmanovy hry *České nebe* potvrdil, že stopa geniálního autora nekončí rokem 1914. Drama zachycuje dobu, kdy na zemi propukla první světová válka. Sledujeme ji z nebe, kde se dávno mrtví velikáni českých dějin strachují o osud svého lidu.

Česká nebeská komise ve složení svatý Václav, praotec Čech a J. A. Komenský se v krizové situaci rozšiřuje o nové členy, aby vnukla národu myšlenku samostatného státu. Hra je vhodná k oslavám 28. října, ale lze ji uvádět i jindy.

...vsadím se, že si to dévédéčko potom budete chtít sehnat

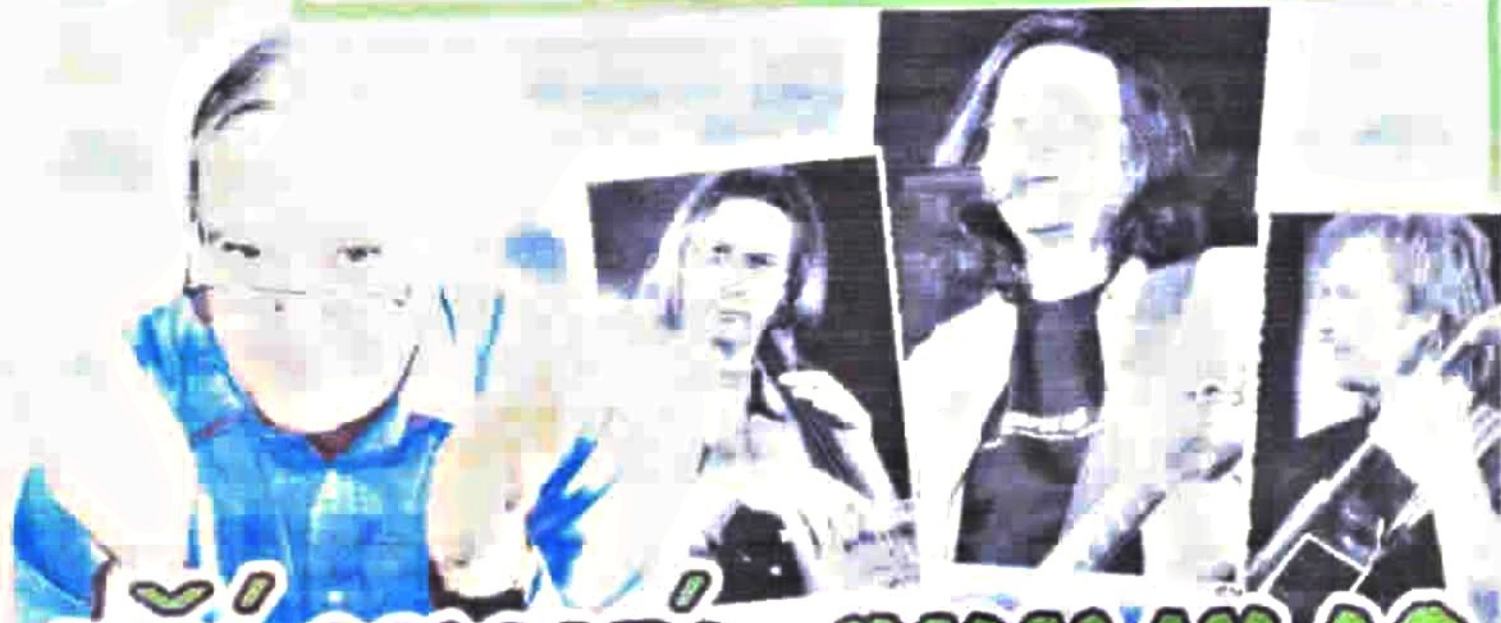
Upozornění na jedinečnou akci v Česku: Pan **Jiří Suchý**, který letos 1. října oslaví své 80. narozeniny, se zapíše do **České knihy rekordů** následujícím činem: největší počet lidí, kteří současně zazpívají píseň **Pramínek vlasů**. Stane se tak na Moravě, na náměstí **v Kroměříži, ve středu 25. května 2011**. Tímto jste se to dozvěděli jakožto jedni z prvních, zájemci si můžou včas objednat letenky. Pan Suchý už 6 let nehrál mimo Prahu, třeba si někdo z vás nebude chtít nechat ujít tuhle příležitost...Když měsíc rozlije světlo své po kraji, a hvězdy řeknou, že čas je jít spát, pramínek vlasů jí ustříhnu potají, komu? no přece té, kterou mám rád...

Zdeněk Bartoň

DIVADELNÍ SPOLEK KROMĚŘIŽ VE SPOLUPRÁCI S MĚSTEM
KROMĚŘIŽ A ZA TECHNICKÉ PODPORY DOMU
KULTURY V KROMĚŘIŽI POŘÁDÁ

VYTVORENÍ REKORDU!

V POČTU LIDÍ ZPÍVAJÍCÍCH NA JEDNOM MÍSTĚ PÍSEŇ PRAMÍNEK VLASŮ

JIRÍ SUCHÝ IVAN HLAS

A MUZIKANTI DIVADLA SEMAFOR

TRIO

MODERUJE

VÁCLAV KOPTA

Vytvoření rekordu proběhne jako součást koncertního vystoupení Ivan Hlas trio. Společně s diváky zazpívá legenda českého divadla Jiří Suchý svoji nejznámější písničku Pramínek vlasů. Počet zpívajících budou sledovat členové komisařské agentury Dobrý den Petřimov, kteří hodnotu rekordu následně vyhlásí. Ten bude poté zapsán do České knihy rekordů.

ODPRAMĚNÍ NÁVŠTĚ ZDARMA!

17:15 Jiří Suchý a Právnice vlasů (dívky)
17:20 Václav Kopta a Větrná mlýnská věž
17:30 Ivan Hlas a Semafor (17. čísto)

PROGRAM KLUBU STARY (ZVOVAV)

Prohlášení v polovině
Dům Kultury v Kroměříži od 17:30 (M)
VÝSTRAHA: NE! (číslo počet zpívajících)

STŘEDA

25.5.2011

VSTUPNÉ NEBO PŘÍJÍMÉ V PŘÍPADĚ SE DO 17:30 NEVSTUPETE DO VÝSTRAŽNÍHO VÝSTROJNÍHO DOMU KULTURY V KROMĚŘIŽI

TRACHEA

www.kromeriz.cz

www.semaphor.cz

Pozvánka na výroční členskou schůzi Česko-Norského Fóra

ve **středu 13. dubna 2011, 18-20** hodin
Velvyslanectví ČR v Norsku, Fritznersgate 14

Program

1. Volba referenta a revisorů
2. Přednesení výroční zprávy za rok 2010
3. Přehled spolkových financí v roce 2010
4. Došlé návrhy
5. Volba spolkového výboru, předsedy a volební komise
6. Plán činnosti pro rok 2011
7. Návrh rozpočtu pro rok 2011
8. Případné

Pokud se nebudete moci zúčastnit, předejte prosím svoje návrhy volební komisi (Liba Janáková, mob. 90755288).

Budeme podávat jednoduché občerstvení.
Za výbor spolku Vás srdečně zve a těší se na shledanou

Zdeněk Bartoň (sign)

Invitasjon til årsmøte i Tsjekkisk-Norsk Forum

Onsdag 13. april 2011 kl. 18:00-20:00
Den Tsjekkiske Ambassade, Oslo, Fritznersgt. 14

Dagsorden

1. Valg på referent og revisorer
2. Årsberetning for året 2010
3. Regnskap for året 2010
4. Innkomne forslag
5. Valg på styret, formann og valgkomiteen
6. Aktivitetsplan for 2011
7. Budsjet for 2011
8. Eventuelt

I tilfelle De ikke kan møte opp, vær vennlig og ta kontakt med valgkomiteen for forslag (Liba Janakova, mob. 90755288).

Enkel servering. Hjertelig velkommen.
For Styret i TNF

Zdeněk Bartoň (sign)

RESULTATREGNSKAP TNF FOR 2010

INNETEKTER	(NOK)
Medlemskontingent	18 550,00
Bidrag/gave fra MZV CR	11 546,00
St. Nicolas feiring	6 235,00
Tsjekkisk kurs	27 660,00
Annen inntekt	490,81
Sum inntekter	64 481,81

KOSTNADER	(NOK)
Administrasjonskostnader	1 253,00
Medlemsblad Forum Nr. 67, 68*	11 039,00
St. Nicolas feiring	4 229,40
Tsjekkisk kurs	33 522,51
Barnas dag	1 721,30
Sum kostnader	51 765,21

* Kostnader av medlemsblad nr. 69 vil bli bokført i 2011.

Resultat = overskudd	12 716,60
-----------------------------	------------------

BALANSE pr. 31.12.2010

	Eiendeler	Gjeld og egenkapital
Saldo bank	87 962,05	
Kasse	10 242,50	
Årets overskudd		12 716,60
Annen egenkapital (akkumulert resultat fra forrige år i løpet av TNFs drift)		85 487,95
SUM (NOK)	98 204,55	98 204,55

TNFs regnskap viser et totalt overskudd på kr. 12 716,69.

Saldo i banken pr. 31.12.2010 stemmer med årsoppgave fra Nordea bank.

(sign)

Edita Daulova

10.2.2011